

Finantsministeren: Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Christed. Sagd, tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at det forekommer mig, at Indledningen til hans Foredrag ikke stod i den bedste Overensstemmelse med Slutningen. Jeg troede, at det ærede Medlem vilde gaa ud paa at vise, hvor godt og rigtig det vilde være, som Østersøstifteriet ligesom andet Stifteri blev frigivet; men det ærede Medlem udførte det ikke videre, og dette gjorde han ogsaa vel i; thi det er aabenbart en meget disputabel Ting, om det vil være til Gavn for Befolkningen. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at Østersøen ikke er en Stift, den adskiller sig fra Stifterne i mange Henseender, blandt andet ogsaa deri, at den ikke svømmer frit ud og ind som enhver Stift, men at den er bunden til Stedet, og derfor vilde Østersøfangsten, naar den blev fri, blive ødelagt i meget kort Tid. Det er saaledes ikke uden Grund, at der er forffjellige Betragtningmaader med Hensyn til Østersøfangst og andet Stifteri. Men hele denne Betragtning forlød det ærede Medlem, idet han gik over til at vise, at det havde været rigtig, at lade de gamle Forpagtere beholde Stifteret; dette vilde imidlertid ikke paa nogen Maade være kommet Befolkningen til Gode, indtagen det virkelig skulde forholde sig paa den Maade, som det ærede Medlem mente, at Forpagtere paa Stedet vilde behandle Folkene bedre end det Selskab, der har Sæde her i Kjøbenhavn. Deri tror jeg nu, at det ærede Medlem tager fejl; efter de Oplysninger, der ligge for mig, er der al Grund til at antage, at dette ingenlunde vil blive Tilfældet. Det ærede Medlem gik dernæst ind paa at kritisere adffjellige Bestemmelser i Forpagtningkontrakten og udtalte navnlig den Mening, at det skulde være vist en Ret mod Forpagterne ved ikke at erkjende, at de havde gjort det, som i deres Kontrakt var stillet som Villkaar for, at de skulde kunne opnaa nogen Godtgjørelse. Derfor det ærede Medlem havde kjendt noget Hoiere, end i han aabenbart gjør, til alle de Forhold, som her maa komme i Betragtning, holder jeg mig fuldkommen overbevist om, at han ikke vilde have udtalt sig saaledes. Det ærede Medlem hen-

viste til en Sætning, som jeg skulde have fremført, at Meget i den Henseende skyldes Statsraads Gschrichts Medvirkning, og dette er umægtelig ogsaa min Mening. Men det ærede Medlem maa vide, at Statsraads Gschrichts Forslag gik over i de Bestemmelser, som blev gyldige for Forpagterne, og ved simpelthen at holde sig til disse Bestemmelser og udføre dem, hvortil de være kontraktmæssig bundne, kunde Forpagterne, dog aldeles ikke erhverve nogen Ret til Andel i den forhøjede Forpagtningindtægt. Kun forsaavidt der var foretaget visse ekstraordinære Foranstaltninger, hvortil de ikke vare kontraktmæssig bundne, kunde de erhverve en saadan Ret, og det Spørgsmaal foreligger altsaa om de havde udført saadanne. Det var dette Spørgsmaal, som jeg, efter Al, hvad der foreligger for mig, og det var Underjøgelse, som vare foretagne med ikke ringe Omhu, og Erklæringer fra Mænd, der have særdeles megen Indsigt i denne Sag — maatte besvare benegtende, og med Hensyn til det ærede Medlems Antydning af, at dette skulde være kommet frem, efterat Stillehandels-selskabet havde melbt sig, er det ærede Medlem fuldstændig urigtig underrettet; jeg har længe forinden jeg anede, at Stillehandels-selskabet vilde melde sig som Eysthavende til denne Forpagtning, været fuldkommen paa det Rene med mig selv i den Henseende, og havde, hvis jeg ikke fejler, vistnok tilkjendegivet Forpagterne min Anskuelse derom. Jeg maa altsaa ved blive min Paastand; det vilde have været mig meget kjært at kunne komme til en billig Overenskomst med Forpagterne med Hensyn til dette Forhold, men jeg kunde ikke faae tilveiebragt en Overenskomst, som jeg kunde betragte som billig, og derfor blev der ikke indgaaet nogen saadan.

Sagd: Den ærede Minister har bemærket, at jeg efter først at have paa-talt den lo-fale Befolknings Ret, saaledes, at den ærede Minister antog, at det var Østersøstifteriets Frygtelse, jeg vilde opfaste mig til Forsvarer af, pludselig skulde være gaaet over til at tale om Forpagterne. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at jeg var nødt til at fremsætte denne Indvending for, at klare det